

Текстильний амортизатор безпеки разом зі страхувальним стропом і лямочком поясом - це найпростіша система, що захищає працівника при падінні з висоти, але не виключає можливості падіння. Це характерна риса відрізняє його від всіх інших типів устаткування, що захищає від падіння.

Застосування текстильних амортизаторів можливо тільки в тих випадках, коли мінімальна висота від точки закріплення амортизатора на конструкції до поверхні (поверхні землі, платформи, перекриття й т.п.) становить не менш бм. Якщо виконання цієї вимоги неможливо, застосування амортизатора забороняється.

Амортизатор повинен кріпитися безпосередньо до передньої, або задньої точки кріплення страхувальних фалів ІСС.

Амортизатори із двома стропами дозволяють вільно й безпечно переміщатися по сходам і ґратчастим конструкціям у будь-якому напрямку уздовж вертикальних і горизонтальних площин. Переміщаючись нагору варто поперемінно кріпити то один, то інший строп за конструкцію вище себе. Тільки тоді, коли один строп закріплений за конструкцію, другий можна перемістити вище.

Як амортизатори при використанні системи взаємної страхівки допускається застосовувати спускові пристрої будь-якої конструкції. Але це ні в якій мірі не виключає використання в точці, звідки здійснюється страхівка, амортизаторів розривного принципу дії. Використання як амортизатори спускових пристроїв має серйозний недолік - регулювання зусилля гальмування в процесі втримання напарника здійснюється працівником, що страхує, і важливу роль тут грає людський фактор. Тому використання амортизаторів індивідуального типу для забезпечення страхівки при виконанні робіт більш ефективно.

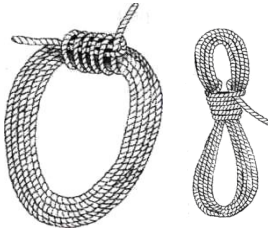
УДК 614.8

АНАЛІЗ ОСОБЛИВОСТЕЙ ТРАНСПОРТУВАННЯ ТА ЗБЕРІГАННЯ МОТУЗОК

П.А. Ковальов, к.т.н., доцент, А.І. Алейников, НУЦЗУ

Упаковані мотузки допускається транспортувати будь яким видом транспорту при умові захисту мотузки від механічних впливів, атмосферних опадів та дій агресивних середовищ.

Гарантований строк зберігання мотузок 2 роки з моменту виготовлення. По закінченню гарантованого строку зберігання, мотузки підлягають повторному випробуванню відповідно технічних умов. Якщо зразки мотузок пройшли випробування вони можуть використовуватися за призначенням.

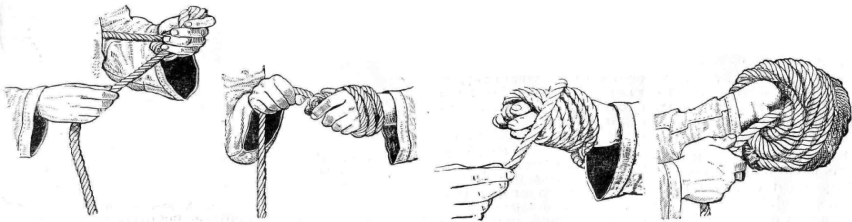

а) б)

Рисунок 2.2 а, б – Зберігання мотузок у бухтах.

Мотузки, які не використовуються в роботі, повинні зберігатися збухтованими одним із способів, які показані на рис. 1 а, б. Якщо мотузка довга, бухтувати починають з середини та роблять дві бухти. Витки, які намотують на бухту, треба затягнути, інакше мотузка розпуститься та сплутається при транспортуванні.

Ще один із способів зберігання та транспортування мотузки, це клубок. Як правило, так мотузку зберігають, коли її довжина не перевищує 30м.

а) б) в) г)

Рисунок 2 – Змотування мотузки в клубок

Змотування рятувальної мотузки в клубок проводиться одним рятувальником. Щоб змотати мотузку в клубок треба взяти лівою рукою короткий кінець мотузки, у кисть набрати чотири, п'ять витків та затиснути їх у кулак лівої руки так, щоб вони трохи виглядали біля мізинця й великого пальця (рис. 2 а).

Правою рукою узяти довгий кінець мотузки, зробити чотири п'ять витків від себе навколо лівого кулака знизу вгору, залишаючи між витками відстань в 1-2 см. (рис. 2 б), і намотати мотузку по діагоналі рівномірними витками в клубок.

Виток по діагоналі йде від мізинця до великого пальця, перегинається по краї витків і знову йде до мізинця, де заводиться з сторони ліктя та перетинається на попередньому витку, у місце його переходу по діагоналі (рис. 2 в), і т.д.

Потім правою рукою висмикуються витки мотузки з лівого кулака (рис. 2 г), звільнити ліву руку, вільний кінець мотузки заправляється в середину клубка й клубок вкладається в чохол.